

at de ved denne Leilighed umuligt vilde kunne komme i nogen Betragtning. Udvalget skalde saaledes finde det naturligere, at man ligefrem holder sig til Betingelserne for Valgberettigelse til Folkethinget, medens iøvrigt Hovedtrækkene i Forslaget synes vel egnede til at følges. Nævnlig tiltræder Udvalget ganske Bestemmelsen om, at ikke Enhver, som har Betingelserne for at opføres paa den almindelige Rævningsliste, derfor behøver at lade sig opføre, forsaavidt efter Udkastet Berettigelsen ikkun da tillige er en Forpligtelse, hvor den Vedkommende enten ved en vis betydeligere Skatteindbærelse eller en vis Formuesnydelse er saaledes stillet i Livet, at Pligten findes at burde paahvile ham. Uden at indlade os paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Udkastets Satser i den nyberørte Henseende netop maatte være de meest passende, erkjende vi nemlig, at det langfra er nogen ubetydelig Byrde, der ved den nye Institution lægges paa de Borgere, som kaldes til Rævningsretterne, og det tør desuden vistnok ingenlunde ubetinget forudsættes, at Mænd, hvis økonomiske Raar ere saadanne, at deres Opmærksomhed stadig maa være henvendt paa at erhverve sig og Familie de nødvendige Subsistensmidler, ville have den fornødne Interesse for den nye Institution og de dermed forbundne Pligter; er dette alligevel Tilfældet, og Beredvilligheden lægger sig for Dagen ved Begjæring om Optagelse paa Listen, opføres de med Føie.

Den vigtige og ikke mindre vanskelige Op-gave, af den store Mængde, som saaledes — enten uden eller efter Anmeldelse — bliver at opføre paa den almindelige Rævningsliste, at udfinde de Mænd, hvem det ifølge deres Redelighed, Selvstændighed og øvrige personlige Egenskaber helst maatte betroes at fælde Dom i Sager, som angaae deres Medborgeres Velfærd, har Udkastet søgt at løse ved at overlade Affattelsen af den meget mindre omfattende, saakaldte Udvalgsliste til 3 kongevalgte Revisorer for hver enkelt mindre Rævningskreds (hvert District, hvori Rævningsret holdes). Det forekommer imidlertid Udvalget mindre principmæssigt og derhos unødvendigt, at overlade Valget af disse Revi-

serer ubelukkende til Regjeringen, hvorimod der vel kunde være Anledning til at lade den ene som Formand vælges paa denne Maade, og derimod de 2 andre af Communalautoriteterne.

Ved Bestemmelserne om den senere Affattelse af Lodtrækningslisten til Brug i Retssessionen finder Udvalget det ikke nødvendigt her at dvæle, hvilket ligeledes gjælder om Reglerne for Rævningslisten i den enkelte Sag og Parternes Forkastelsesret — Materier, der jo iøvrigt høre hjemme paa et meget sildigere Trin.

Det hidtil fulgte Princip, at strafbare Lovovertrædelser ordentligvis forfølges af det Offentlige, er bibeholdt i Udkastet, og dette maa saa meget mere billiges, som der selv i Lande, hvor privat Forfølgning fra gammel Tid er Regelen, alt længe er yttret stærk Tilbøjelighed til deri at gjøre Forandring. Fremdeles skal som hidtil Forfølgningen ved de forskjellige Retter iværksættes ved de ved samme offentlig beskikkede Sagsførere, der ligeledes ville have at varetage den Anklagedes Forsvar. Smidlelidt tillægges Lovudkastet de offentlige Anklagere en Stilling, som er væsentlig forskjellig fra de nuværende Sagsføreres; det tænker sig en sluttet Corporation af saadanne Mænd med en Generaladvocat i Spidsen og har i de offentlige Anklageres Haand nedlagt vigtige offentlige Besjæftelser, hvorom nærmere nedenfor; her skulle vi indskrænke os til at bemærke, at det vistnok maatte anses nødvendigt, at ikke blot Generaladvocaten, men ogsaa de enkelte andre Advocater, hvem der skalde paahvile andre Pligter end den blotte Udførelse af Sager for Retten, bleve ansatte som faste Statsembedsmænd, hvorimod dette ikke mere end nu vilde være nødvendigt med de øvrige Sagsførere, hvis Tjeneste udtræves til Udførelsen af enkelte, dem specielt overdragne Anklage- eller Forsvarshverv.

Ved Overgangen fra Materien om Rettsorganisationen til Reglerne om Sagernes Behandling ved de forskjellige Retter falder det